

7. Dansk straffemyndighed ved salg og udbredelse af børnepornografi via Internettet

7.1. Udvalgets overvejelser

Spørgsmålet om rækkevidden af reglerne i straffelovens §§ 6-12 om dansk straffemyndighed (jurisdiktion) i relation til salg og udbredelse af børnepornografi via Internettet er behandlet i betænkningen side 22-31.

Udbredelse af børnepornografisk materiale via Internettet må efter udvalgets opfattelse utvivlsomt lokaliseres til det sted, hvor gerningsmanden opholder sig på det tidspunkt, hvor den pågældende lægger materialet ind på en webserver, der er forbundet med nettet. En person, der i Danmark lægger børnepornografi ind på en webserver, vil således være undergivet dansk straffemyndighed efter straffelovens § 6, nr. 1 (territorialprincippet), uanset om serveren befinder sig i udlandet, og uanset hvor i verden det pågældende materiale er tilgængeligt.

Udvalget antager, at en sådan handling imidlertid også må kunne lokaliseres til den server, som materialet lægges ind på, og hvorfra den videre udbredelse herefter sker. Lægger en person, der befinder sig i Tyskland, børnepornografi ind på sin hjemmeside, der betjenes via en server i Danmark, er stedet, hvor handlingen (dvs. udbredelsen) må anses for foretaget, ikke blot Tyskland, men også Danmark. Forholdet er dermed undergivet dansk straffemyndighed i medfør af straffelovens § 6, nr. 1.

Er der ikke lagt særlige begrænsninger ind, er materialet i kraft af Internettets globale karakter tilgængeligt fra hele verden, og »virkningen« af handlingen kan således tænkes at indtræde i alle lande. Spørgsmålet er derfor, om handlingen i kraft af virkningsprincippet i straffelovens § 9 tillige kan anses for foretaget i alle de lande, hvor materialet er tilgængeligt.

Efter udvalgets opfattelse kan det ikke antages, at straffelovens § 9 uden videre omfatter det forhold, at en person i udlandet placerer materiale på en Internet-hjemmeside, der er tilgængelig for Internet-brugere her i Danmark. At dette materiale er tilgængeligt her i landet kan således kun siges at være en følge af udbredelsen, hvis tilgængeliggørelsen på den udenlandske hjemmeside specifikt tager sigte på at nå brugere i Danmark (f.eks. gennem særlige foranstaltninger, der specielt retter sig imod danske Internet-brugere). I sidstnævnte situation vil straffelovens § 6, nr. 1, som udgangspunkt være anvendelig.

En generel anvendelse af § 9 i disse tilfælde ville i øvrigt føre til en uacceptabel vidtgående jurisdiktion. Danmark ville i så fald have jurisdiktion i forhold til

alle informationer på Internettet, som er tilgængelige i Danmark, og som er strafbare efter dansk ret.

En så vidtgående jurisdiktion ville betyde, at personer, der lægger materiale ud på Internettet, forinden måtte foretage nærmere retlige undersøgelser for at sikre sig, at materialet er lovligt efter lovgivningen i alle de lande, hvor det er tilgængeligt for andre brugere af Internettet. Udvalget anfører, at hvis man ønsker et globalt Internet, giver det ikke mening at stille et sådant uopfyldeligt krav til brugerne.

Udvalget konkluderer, at det må antages, at der er dansk straffemyndighed efter straffelovens § 6, nr. 1, i forhold til handlinger, der består i salg eller udbredelse af børnepornografi via Internettet, hvis salget eller udbredelsen har tilknytning til dansk område. Tilknytningen kan bestå i, at gerningsmanden har ophold i Danmark på handlingstidspunktet, eller i anvendelse af salgs- eller udbredelsesmidler, der befinder sig eller målrettet tager sigte på dansk område. Det er derimod ikke tilstrækkeligt til at anse udbredelsen af materiale for foretaget indenlands, at brugere her i landet kan hente materialet ned fra servere, der er placeret i udlandet.

Straffelovens § 235 om børnepornografi er efter sit gerningsindhold ikke begrænset til salg, udbredelser mv., der kan lokaliseres til Danmark. Kan salg og udbredelse af børnepornografi efter det ovenfor anførte ikke anses for foretaget her i landet, kan der således være straffemyndighed efter straffelovens § 7 (personalprincippet), hvis betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt. En dansk statsborger, der under ophold i Tyskland via Internettet udbreder børnepornografi via en server i Frankrig, vil således kunne straffes herfor i Danmark, hvis forholdet tillige er strafbart efter tysk eller fransk ret, dvs. efter lovgivningen i de lande, hvor handlingen (udbredelsen) må anses for foretaget.

På denne baggrund er det udvalgets umiddelbare opfattelse, at den retstilstand, som de gældende jurisdiktionsbestemmelser må antages at indebære i forhold til salg og udbredelse af børnepornografi, er tilfredsstillende. Udvalget finder derfor ikke på det foreliggende grundlag behov for lovændringer på området.

Da retspraksis af betydning for de her behandlede spørgsmål imidlertid indtil nu har været sparsom, og da udviklingen hele tiden åbner nye tekniske muligheder, som stiller lovgivningen og retsanvendelsen over for nye udfordringer, kan det ikke udelukkes, at der i fremtiden kan forekomme tilfælde, der vil afsløre mangler ved de gældende jurisdiktionsregler. Udvalget peger derfor på, at der kan være grund til løbende at følge udviklingen nøje for at sikre, at straffelovens